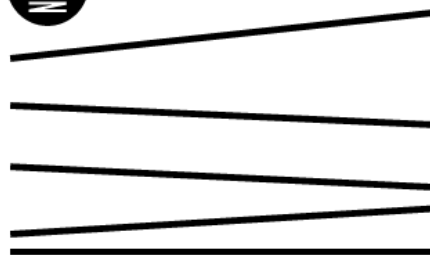

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Schiørring, Niels.

Sange ved Prints Christian Friderichs Vugge.
(N. Schiørring).

København, 1787

1 bd. 14 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

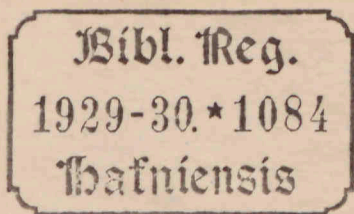
(N. Schiörring)
Sange og Prints
Christian Friderichs Vugge
(Christian VIII.) Kbhvn. 1787.

D 204

Box A 23.1042

Hagens under Schindering

Det Kgl. Bibliotek

130026162220

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

AF S. A. E. HAGENS
TESTAMENTARISKE GAVE

MCMXXIX

(*N. Schiørring.*)

S A N G E

VED

PRINTS

CHRISTIAN FRIDERICH'S

V U G G E.

KIÖBENHAVN, 1787.

Trykt hos August Friderich Stein.

H. Hagen

TIL
DERES KONGELIGE HÖIHEDER
ARVEPRINTS
FRIDERICH
OG
HANS HÖIE GEMALINDE
PRINTSESSE
SOPHIA FRIDERICA.

af Kjöbenhavn. Schwenck.

(Christiania VIII. d. 18/9 1786)

Neppe har nogen vovet at sette Tvende saa høie Navne forved et saa lidet Værk, med mindre besynderlige Omflændigheder have opmuntret, eller opfordret dertil. Den Erfaring jeg selv for min ringe Person har, af hvad Forældre kunne føle for deres Børn, betager mig al Frygt for at dette mit allerunderdanigste Offer skulle kunne mishage eller blot med Ligegyldighed ansees af Deres Kongelige Höiheder, da det angaaer den dyrebare Søn, hvormed Gud har velsignet Dem, og som med Rette er Deres Hierters Yndling, og Maalet for Deres ömmeste Kierlighed.

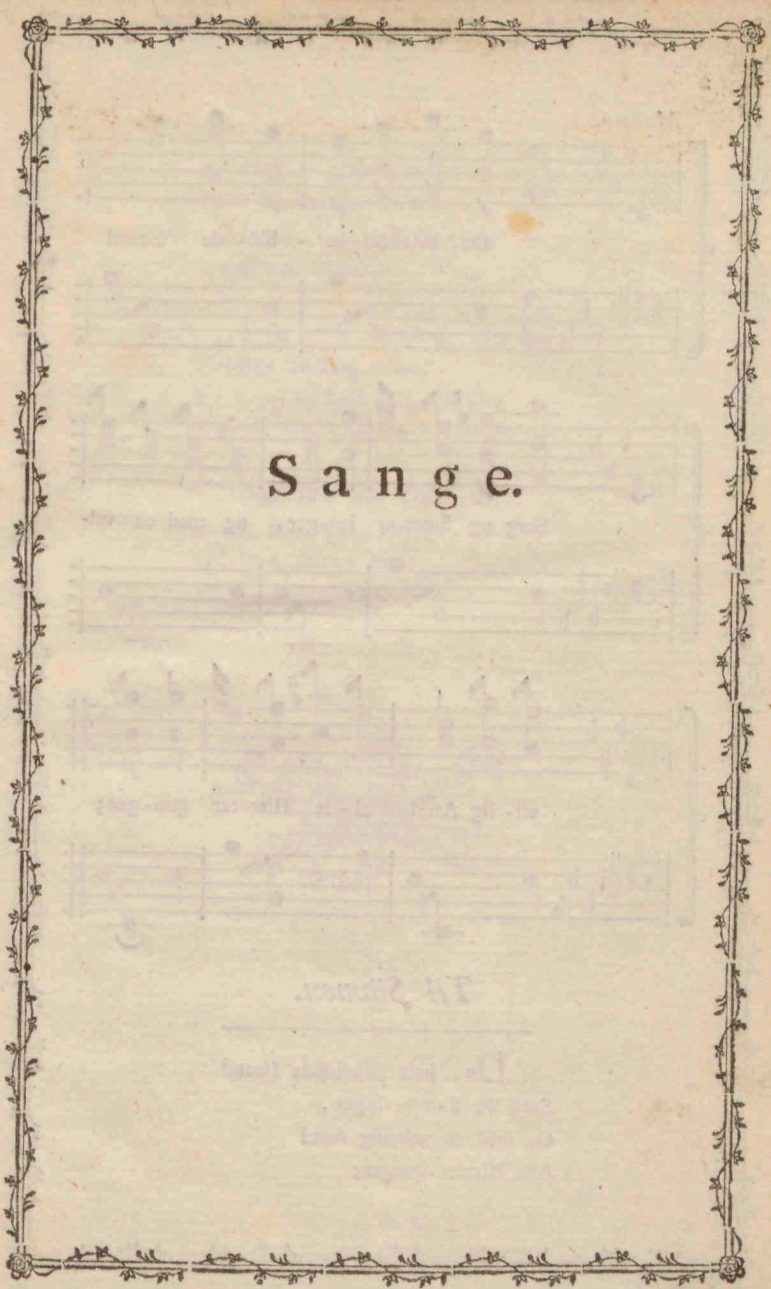
Min Siel er desuden fuld af Taknemmelighed for de utallige Prøver, jeg og Mine have seet paa

*Deres Kongelige Höiheders naadigste Mild-
hed; Den griber denne Leilighed til at udgyde sig
i hellige Önsker og Bønner over Dem og den
elskværdige Prints, De have skienket Livet. Him-
len selv vaage over denne spæde Plante, og lade
den blive Deres Kongelige Höiheders Lyst,
Fryd og Belønning for alt det Gode, De efter
Himlens Exempel udbreder trindt omkring Dem!*

KIÖBENHAVN,
d. 1ste Januar. 1787.

allerunderdanigst

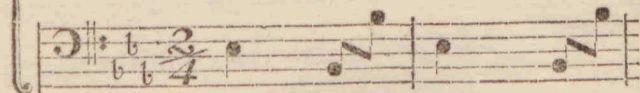
N. Schiörring.

S a n g e.

Munter.

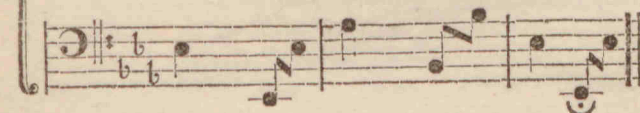
Du, hvis Sil-ke - blø - de Haand

Sorg og Smer-te læ-ger, og med en vel-

vil - lig Aand al - le Hier-ter qvæ-ger;

Til Søvnen.

Du, hvis Silkebløde Haand
Sorg og Smerte læger,
Og med en velvillig Aand
Alle Hierter qvæger;

Sövn! velsigne med din Roe
 Disse Öinelaage!
 Tidlig nok, det maa du troe,
 Lærer man at vaage.

I dit bløde Favnetag
 Nordens Yndling trives!
 Kraft og Helbred Dag for Dag
 Rigelig Ham gives!

Naar Han længe efter dig,
 Hurtig frem du ile!
 Lad Ham slumre sødelig,
 Vaagne, for at smile.

Alvorlig.

Paa Di-ne Fæ-dres Stain-me-træe et

fa-vert Skud Du er ; Dig mod-tog

tu-find Fry-de-raab, og tu-find

Hil - se - ner.

Til Christian Friderich.

Paa Dine Fædres Stammetræe
 Er favert Skud Du er;
 Dig modtog tusind Fryderaab,
 Og tusind Hilsener.

Bliv, (saa lød Tvilling-Landets Røst)
 Bliv grøn, som Eegens Top!
 Og hæv Dig, som en frodig Green,
 Mod Himlens Skyer op!

Og Du skal stykke Kongens Huus,
 Og være Folkets Lyft,
 Og gyde daglig Glæde ind
 I Fridrichs fromme Bryst.

Med Dig har Himlen lønnet Ham,
 Som altid gjorde Vel,
 Og sendte aldrig nogen bort
 Med en utrøstet Siel.

Levende.

Jeg veed et Land, hvor Him - len bød Vel-

fig - nel - fer at boe, og

gy - de i dets gla - de Skiød Held, Frugt-bar-

hed og Roe.

Det skønne Land.

Jeg veed et Land, hvor Himlen bød
Velsignelser at boe,
Og gyde i dets glade Skiød
Held, Frugtbarhed og Roe.

Der hvisler ingen giftig Snog
For Vandringsmandens Fod,
Der Löven paa sit fæle Sprog
Begjerer ei hans Blod.

Ei heller ryfter Jorden der
Saa Stæders Plads forgaaer,
Og intet skrækfomt Hagelvæir
Landmandens Haab nedslaaer.

Og Søndens gule Syger flye
For Nordens raske Vind;
Hver Dag er Luften frisk og nye
Og værd at aande ind.

O! *Christian Fridrich!* dette Land
Ukiendt endnu af Dig,
See! det er just Dit Fødeland,
Hvor er Du lykkelig!

Lev og tiltag, paa det Du kan
Selv sande mine Ord,
Og elske dette skønne Land
Med hver, som deri boer.

Bebagelig.

I Eng - le, hvis For - ret - ning

er at fvæ - ve om de Spæ -

de, og vog - te dem, o! væ - rer her ven -

ska - be - lig til - stæ - de!

Til Skytsenglene.

I Engle, hvis Forretning er
 At svæve om de Spæde,
 Og vogte dem, o! værer her
 Venfkabelig tilstæde!

Fra dette Kongelige Noer
 Forjager Graad og Smerte;
 Men naar det voxer til, da boer
 Udi dets unge Hierte.

Med Fromhed og Sagtmodighed
 Den skionne Tempel pryder,
 Med Guds frygt, Klogskab, Ydmyghed,
 Og alle Himlens Dyder!

Og holder Ham bestandig for
 At Han sin Herkomst ærer,
I det Han bliver god og stor
 Som *De*, hvis Navn Han bærer.

Med Udtryk.

Hvad fö - ler vel den öm - me

Mo - der, naar Hun Sin spæ - de

Ynd - ling seer? Hvad fö - ler

Kon - gens hul - de Bro - der, naar

De glade Fölelser.

Hvad föler vel den ömme Moder,
 Naar Hun Sin spæde Yndling feer?
 Hvad föler Kongens hulde Broder,
 Naar *Christian Fridrich* mod Ham leer?

De see den Oldenborgske Stamme
 Foröget med en yndig Green,
 Og Deres Hierters höie Flamme
 Ophvirvler sig mod Himmelen.

Og den skal sende Svar tilbage
 Til sin udvalgte fromme Slægt,
 Og Deres *Christian Fridrich* tage
 I sin færdeles Varetægt.

Alt hvad Hans dyre Liv kan skæde,
 Skal skielve for dens Trudfeler,
 Og flygte, som naar Höstens Blæde
 Forfvinde for et mægtigt Væir.

Sagte.

Her slum-rer Du faa sø-de-lig og

veed ei, hvad der ven-ter Dig, naar Du om

nog-le kor-te Aar ud paa den

høi-e Ba-ne gaær, hvor Du af

Til Prinsfen.

Her slumrer Du saa sødelig
 Og veed ei, hvad der venter Dig,
 Naar Du om nogle korte Aar
 Ud paa den høie Bane gaaer,
 Hvor Du af Verdens Syn forfulgt
 Ei gjør et Skrif, som bliver dult.

Da raabe Pligter uden Tal:
 Tænk paa Din Fødsels stolte Kald!
 O Prints! tænk paa Dit Fædreland
 At vorde det en gavnlige Mand!
 Tænk paa den Uffe fiern og nær,
 Hvert Menneske Din Broder er.

Vær, som Din Fader, mild og blid,
 Og understøt hver gavnlig Flid.
 Vær Kunsters Ynder, Lærdoms Ven,
 Thi begge kom fra Himmelen.
 Skiön vorder da Din Tindings Krands,
 Dit Minde faaer en evig Glands.

Bliv og Din hulde Moder lig,
 Lad Hendes Dyder smykke Dig!
 Søg Kundskab med en aaben Siæl,
 Vær ydmyg, from og vennefæl!
 Da skal Du boe i Folkets Bryft,
 Og føle Himlens hele Lyft.

Du troe den glatte Smigrer ei
 Som jevner Ærens skarpe Vei,
 Og lover Dig en Evighed
 For Vellyst og Uvirkfomhed.
 Slig Evighed kun bliver kort,
 Dit Aafyn kyse Slangen bort.

